

Vassallatges progressistes

written by Joan de Canyamars | 17 de març de 2026

Els consentits de l'extrema esquerra han tirat tant de la veta caça feixista que fins i tot diuen que les llengües ho poden ser de natural. És un deliri més que la Catalunya autònoma no només ho tolera, sinó que els premia. Un deliri premeditat perquè sempre saben on apunten i saben quins guanys en trauran. Fins i tot professors universitaris són capaços de dir-ho, per purgar la particular malla llet irreprimible. Aquesta gent mai diu res en abstracte. Quan la senyoreta Vasallo, la nostra autoproclamada princesa Txarnega relaciona una llengua amb el feixisme, ho fa amb la catalana i per descomptat amb els qui la parlen. Allò d'“Háblame en cristiano” sembla que no li fa ni fred ni calor. Sembla que és una febrada general perquè això també els hi passa a aquest organisme públic creat pel Parlament i ara en mans de l'inefable senyor Jaume Duch quan ens insulta en nom de la defensa de la pau i la justícia universal amb una exposició recurrent i paradoxal que també, amb els calés de tots, ha relacionat els catalans amb la intolerància. Però no els catalans que col·laboren amb l'Espanya eterna, no. Els catalans que ens hem quedat en minoria.

Quan la senyoreta Vasallo diu bestieses sap que, més enllà de desfogar-se, sap que està pagant vassallatge als que li atorguen sucoses regalies. Si per insultar, li paguen, això cada cop l'excitarà més. Com també gratifica al mitjà de comunicació que li dona el micròfon per escampar l'insult tot i cobrar al mateix temps del “Govern de tothom” gairebé un milió d'euros cada any per promocionar la llengua del país. Maco.

Des de fa anys hi ha un munt d'eixelebrats que es pensen que es redimeixen del seu particular odi que els corseca carregant contra els catalans mentre defensen causes remotes i abstractes per mantenir els seus privilegis. Primer ho feien

contra els burgesos i els convergents. Ara apuntant a la llengua, apunten a tothom. Compressió amb Hamàs i les dones maltractades d'Hondures, però amb la butxaca ben *mol sudeta*.

La universitat ens demostra amb aquest personal que tampoc va gaire fina. Estem convençuts que aviat li obriran un expedient sancionador com li haguessin obert si en lloc de fer servir els catalans com l'ase dels cops, s'hagués referit a qualsevol collonada de l'extens repertori de la ideologia *woke* imperant. De moment, però, no se'n sap res.

La princesa Txarnega s'ha fet un forat en l'*start system* criollo per mèrit propi, però sobretot gràcies a la col·laboració imprescindible de tercers. Ja fa anys que s'ha fet un lloc en el *lerrouxisme modern*, aquell que viu dels diners públics, com tants i tants lampistes de l'autonomia.

La bondadosa senyora Ada Colau, la darrera alcaldessa de Barcelona gràcies al pinyol espanyolista, va ser qui la va ajudar a organitzar un Congrés l'any 2019 per descobrir i teoritzar sobre el comportament i costums de la manera de fer xarnega. També és qui li va fer arribar calerons a la fundació que ella treu el nas per defensar causes privades amb diners de tots i de pas crear vassallatge.

El xarneguisme, com a ideologia de patacada, és un invent de l'extrema esquerra perquè amb la seva obsessió d'obrir nínxols de diversitats i brega –conflictes socials en diuen–, sabien que fotent-li benzina al ressentiment meridional secular de baixa estofa els garantia el servei de les carxofes dels mitjans públics i subvencionats a qualsevol hora. L'objectiu és desestabilitzar, encara que la societat estigui trinxada en tots els seus negociats, també per culpa seva, com és el cas de Barcelona, on han manat, directament o a l'ombra pràcticament des del primer dia.

L'extrema esquerra comunista fou constituent a la transició borbònica i ha mantingut una quota de "pantalla"

estratosfèrica encara que la seva representació a Catalunya sigui irrisòria. Els sis o vuit diputats en els darrers mandats al parlament de la Ciutadella, tots ells concentrats a la regió metropolitana, no li impedeixen que la professió els tracti amb safata de plata. No digueu que no té mèrit que cada guingueta que crea aquesta gent amb diners de tothom, o amb diners condonats, de seguida té la propaganda garantida des de la mateixa gola del règim. És fenomenal.

La senyoreta Vasallo i els seus companys sempre van amb la carona de xaiet. Pretenien descobrir, interpretar i reivindicar una manera de fer "amagada" de la vida dels xarnegos, deia, com si el criollisme ja no hi fos present a tot arreu des dels anys seixanta per simple inundació. En volen més. Ho vol tot. Podria exportar-ho al País Basc i organitzar el Festival Maqueto a veure si té èxit.

Com era previsible, la bondat li ha durat ben poc a la nostra princesa, sempre amb ànim de combat i incontinença. Sempre tan propensa a defensar els més dèbils de les agressions de l'imperi occidental català. Una defensa que la fa també amb la llengua de Verdaguer, una mostra clara que tota aquella teoria fleuma i absurda dels anys seixanta de Jordi Pujol i Paco Candel ha esdevingut un fracàs. Els autonomistes creien que només ensenyant la llengua a les escoles el problema ja era resolt. L'adhesió nacional, el sentit de pertinença a una comunitat natural no funciona d'aquesta manera, companys.

Hi ha un munt de criolls que la parlen només per raons de subvenció i són perfectes mercenaris del poder imperial, el de debò. N'hi ha altres que el seu comportament no és només per diners sinó per intolerància com qui en té a la lactosa. Són pitjors aquesta gent que la de VOX perquè són més hipòcrites i van camuflats del progressisme de xerrameca.

L'ambició de la nostra princesa és tal que ha tingut la necessitat de fer-se passar per xarnega per enfilegar graons, tot i no ser-ho. La Wikipedia la té ben apamada i entre altres

atributs ens diu això al respecte en la seva biografia farcida de càrrecs i encàrrecs pagats amb diners públics.

S'identifica com a marimacho, que en català equival a gallimarsot[4], i s'autodefineix com a [xarnega](#), malgrat que els seus pares van migrar a [Catalunya](#) des de [França](#) on, al seu torn, ja hi havien migrat procedents d'un poble de [Galícia](#) anomenat [Chandrexa de Queixa](#). [5] Per tant, l'apropiació que en fa de la identitat com a "xarnega" no es correspon amb el seu significat.

A part de la catalanofòbia, la seva actitud és molt poc honesta perquè de la mateixa manera que tots sabem què vol dir *catalanet* o *catalanufo* quan algú pretén insultar-nos, és ben clar que la paraula *xarnego* o *xarnegot*, en l'àmbit popular, sempre ha estat relacionada amb la procedència meridional de la immigració dels seixanta. Ens agradi més o ens agradi menys, als fills de gallecs ningú els ha titllat mai de xarnegos.

La nostra princesa li ha fet gràcia col·locar-se aquesta samarreta per poder promocionar-se i per fer carrera. Per Belfegor, que li ha anat molt bé!